

Usnesení

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Petra Příhody a soudců JUDr. Jaroslava Hubáčka, JUDr. Michala Mazance, Mgr. Jana Passera a JUDr. Barbary Pořízkové v právní věci žalobce: M. A. M. S., zastoupeného JUDr. Jaroslavem Janečkem, advokátem v Praze 10, Starodubečská 158/41, proti žalovanému: Ministerstvo vnitra, Praha 7, Nad Štolou 3, poštovní příhrádka 21/OAM, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 7. 2006, čj. OAM-676/LE-05-07-2006, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 14. 8. 2006, čj. 48 Az 38/2006 - 11,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost se odmítá pro nepřijatelnost.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.**
- III. Odměna advokáta JUDr. Jaroslava Janečka se určuje částkou 2400 Kč, která bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu ve lhůtě 60 dnů od právní moci tohoto usnesení.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalovaný rozhodnutím ze dne 18. 7. 2006, čj. OAM-676/LE-05-07-2006, zamítl žádost žalobce o udělení azylu jako zjevně nedůvodnou podle ustanovení § 16 odst. 1 písm. a) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“).

Žalobce napadl rozhodnutí žalovaného žalobou u Krajského soudu v Praze, který ji usnesením ze dne 14. 8. 2006, čj. 48 Az 38/2006 - 11, odmítl. Žalobce (stěžovatel) brojil proti usnesení krajského soudu kasační stížností.

Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval přijatelností kasační stížnosti (§ 104a s. ř. s.). Výklad zákonného pojmu „přesah vlastních zájmů stěžovatele“, který je podmínkou přijatelnosti kasační stížnosti, byl proveden např. usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 4. 2006, čj. 1 Azs 13/2006 - 39 (www.nssoud.cz), na které se v této věci pro stručnost odkazuje.

V posuzované věci stěžovatel žádné důvody přijatelnosti kasační stížnosti netvrdil. Nejvyšší správní soud se proto mohl otázkou přijatelnosti jeho kasační stížnosti zabývat pouze v obecné rovině za použití kritérií nastíněných ve shora citovaném usnesení Nejvyššího správního soudu.

Stěžovatel se v kasační stížnosti dovolal důvodu podle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. Namítl, že krajský soud nesprávně interpretoval příslušná ustanovení soudního řádu správního, protože odmítl jeho žalobu s odůvodněním, že neobsahovala žádný žalobní bod a nesplnila náležitosti stanovené § 71 odst. 1 s. ř. s., přičemž takovýto nedostatek podmínek řízení je neodstranitelný. Krajský soud dále shledal, že nemá povinnost žalobce podle § 37 odst. 5 s. ř. s. vyzývat k odstranění těchto závad, neboť takto široce pojímaná povinnost soudu by zjevně odporovala zmíněné zásadě dispoziční a rovněž zásadě koncentrační. Stěžovatel v této souvislosti odkázal k rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 12. 2005, čj. 2 Azs 92/2005 - 58, který se týkal identického případu. V tomto případě vyzval krajský soud žalobce k doplnění žaloby několik měsíců poté, co žalobci vypršela lhůta pro podání žaloby; postoji Nejvyššího správního soudu tedy neodpovídá tvrzení Krajského soudu v Praze, že uplynutím lhůty pro podání žaloby se v důsledku § 71 odst. 2 s. ř. s. stává původně odstranitelný nedostatek podání neodstranitelným. Stěžovatel dále namítl, že soud má podle § 103 o. s. ř. aplikovaného na základě § 64 s. ř. s. povinnost zkoumat splnění procesních podmínek z vlastní iniciativy, a to od počátku řízení. Stěžovatel podal žalobu krajskému soudu v předposlední den lhůty pro podání žaloby, je tedy zřejmé, že i pokud by stěžovatel přistoupil na shora uvedený právní názor Krajského soudu v Praze, bylo možno stěžovatele vyzvat k doplnění žaloby a stěžovatel teoreticky mohl toto doplnění provést. Povinnost soudu zkoumat podmínky řízení je dána od samého počátku řízení a to, že tak soud neučinil a nezjistil nedostatek v době, kdy se ještě jednalo o nedostatek odstranitelný, nemůže být přičítáno k tíži účastníka řízení.

Nejvyšší správní soud připomíná, že obdobnými otázkami se již zabýval v řadě svých rozhodnutí, např. ze dne 23. 10. 2003, čj. 2 Azs 9/2003 - 40 (č. 113/2004 Sb. NSS), na které pro stručnost opět odkazuje.

Pokud jde o rozhodnutí rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 12. 2005, čj. 2 Azs 92/2005 - 58 (č. 835/2006 Sb. NSS), na něž stěžovatel ve své kasační stížnosti odkázal, Nejvyšší správní soud shledal, že toto rozhodnutí dopadá na odlišnou právní situaci od situace stěžovatele v posuzovaném případě. Ve věci rozhodované rozšířeným senátem byla posuzována zákonnost rozhodnutí krajského soudu o odmítnutí návrhu podle § 37 odst. 5 s. ř. s., zatímco v posuzované věci krajský soud odmítl žalobu podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s.

Nejvyšší správní soud uzavírá, že v posuzované věci neshledal v postupu krajského soudu jakékoli pochybení, tím méně zásadní právní pochybení, které mohlo mít dopad do hmotně-právního postavení stěžovatele. Ustálená a vnitřně jednotná judikatura Nejvyššího správního soudu poskytuje dostatečnou odpověď na všechny přípustné námítky podávané v kasační stížnosti. Za situace, kdy stěžovatel sám žádné důvody přijatelnosti kasační stížnosti netvrdil, Nejvyšší správní soud konstatuje, že kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele.

Nejvyšší správní soud shledal kasační stížnost nepřijatelnou, proto ji podle ustanovení § 104a s. ř. s. odmítl.

O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něž nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Stěžovateli byl pro řízení o kasační stížnosti ustanoven zástupcem advokát; v takovém případě platí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát (§ 35 odst. 7 s. ř. s., § 120 s. ř. s.). Soud proto určil odměnu advokáta částkou 1x 2100 Kč za jeden úkon právní služby (převzetí a příprava věci) a dále 1x 300 Kč na úhradu hotových výdajů, v souladu s ustanovením § 9 odst. 3 písm. f), § 7, § 11 odst. 1 písm. b) a d) a § 13 vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů, celkem 2400 Kč. Tato částka bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu ve lhůtě šedesáti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí nejsou opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 31. ledna 2007

JUDr. Petr Příhoda
předseda senátu